

Prenumerata miesięczna:  
Bez odnośnienia . . . 4— zł  
Z odnośnieniem . . . 4.50 „  
Z przesyłką pocztową 4.50 „  
Za granicą . . . 8— „

Cena numeru 20 groszy

Adres Redakcji:  
ul. Jagiellońska L.  
Telefon 41. Międzyzmiast.  
Adres Administracji:  
ulica Jagiellońska L. 11.  
Telefon 241.

Druckarnia Literacka w Krakowie.  
KRAKÓW P. T. 11710  
Biblioteka Jagiellońska  
Nowy

Ceny ogłoszeń  
za 1 wiersz milimetryowy

Zwykłe . . . . .	15 gr
Nudestano . . . . .	35 „
Po kronice . . . . .	45 „
Na 1-szej stronie . . . . .	50 „
Drobne od słowa . . . . .	7 „
Układ tabelaryczny 50% drożej	
Zamiejscowe o 30% drożej	
Załączniki wedle umowy	

Wyłączne zastępstwo na zachodnią Europę: M. Dukas  
Następcy — Wiedeń I,  
Wollzeile 16.

# W REFORMA

## Paradoks rzeczywistości

Kraków, 6 lipca.  
Gdy wskutek ostatecznego, powojennego triumfu demokracji zostały z systemu rządzenia wyłączone pozostałe jeszcze centra feudalne i historyczno-tradycyjne, tem silniej musiało rozwinąć się jedynie teraz centrum woli rządzącej — pieniądz i jego arcykapłani. Proces ten wyraził się najdotkliwiej w niebawym ścisłej i jasno zarysowanej centralizacji woli rządzącej w systemie kapitalizmu międzynarodowego. Centralizacja tej woli jest równocześnie z dyktaturą, wykonywaną nad sprawami każdego państwa z osobna i wszystkich razem, o ile mają one jakąkolwiek styczność z pieniądzem.

Ta afektywnie nieograniczona a formalnie nie określona władza spoczywa w ręku generalnych dyrektorów tych banków, które kierując najbliższymi i największymi współczesnymi systemami walutowymi, rządzą tem samem kredytem światowym. Wice generalny dyrektor amerykańskiego Federal Reserve Bank — Strong, generalny dyrektor Banku Angielskiego — Norman i. dyrektor Banku Niemieckiego — Schacht, to członkowie tego wszechmocnego triumwiratu, który dzierży dzisiaj jawną i nieograniczoną niemal władzę nad pieniądzem a przez to nad światem.

Obecność w tym triumwiracie Stronga i Normana nie może dziwić. Któż inny miałby w nim siedzieć, jeżeli nie władcy dolara i funta — tych dwóch braci anglosaskich, którzy zwyciężyli kolejno wszystkich współwładników i reprezentują największe, jakie kiedykolwiek widziano, skupienia materialnych i duchowych sił gospodarczych ludzkości. Ale do towarzysza tych dwóch potentatów jako równoprawny trzeci został dopuszczony generalny dyrektor niemieckiego banku emisyjnego, który jeszcze dwa lata temu musiał wynajmować wszystkie wozy meblowe całego Berlina do renowacji drukowanych przez siebie i wypuszczanych papierowych miliardów marek. Z niżej inflacji, która o szereg zar przeciętnie bolszewicka, Bank Niemiecki nagłe wzblił się na takie wyżyny, że jego dyrektor wszedł w skład tego całym światem kapitalistycznym rządzącego triumwiratu.

Jest to pierwszy paradoks rzeczywistości. Pobite Niemcy, skazane na sto różnych karcieleśnych i moralnych, obciążone obowiązkiem niezmiernych wydatków w teraźniejszości i przyszłości mimo to mają sobie przyznany udział w rządach pieniądzem światowym, a nie mają go ani zwycięzca Francja, ani zwycięzkie Włochy, nie mówiąc o całym szeregu innych mniejszych zwycięzców. W jaki sposób stał się to możliwym taki paradoks rzeczywistości? Oto w całkiem prosty! Niemcy pobite zastosowały w celu swej gospodarczej obrony system celowej i świadomej skutków inflacji. Najpierw kazaly sobie zapłacić odszkodowanie, potem przeziały konkurentów skutkami swego inflacyjnego dumpingu, wreszcie według wszelkich zasad sztuki urządziły plaże generalną, niszczyć ostatecznie swoje obligacje w formie papierowego pieniądza i ogromnej większości opiewających na niego zobowiązań. Rezultatem są trzy korzyści — uzyskanie ogromnych zapasów surowca w gruncie rzeczy za darmo, zdobycie

szacunku i powagi wczorajszych wrogów politycznych i konkurentów handlowych, uwolnienie się od długów, wewnętrznych i zewnętrznych.

Ta sztuka nobilitowała Niemcy w oczach kapitalistów całego świata, dowiodła nie tylko ich równorzędnosci rasowej lecz ich zdolności stanąć się z jednej strony potrzebni, z drugiej zaś niebezpieczni. Stwierdziwszy to wszystko, kapitalizm anglosaski bez długich konferencji i rokowań dopuścił Niemców do spółki ze sobą, tak, że dzisiaj obok potężnej Ameryki i Anglii jeszcze tylko Niemcy mają głos i udział w rozstrzygnięciu podstawowych zagadnień świata kapitalistycznego.

Zwycięzca Francja zbliża się szybkimi krokami do bankructwa. W gronie obecnych potentatów, którzy zjawiają się, aby snuć franka i ratować Francję, kogoż widzimy? A no tych samych — Stronga, Normana i. Schachta.

Przed kilkunastu dniem przeknęła była przez prasę europejską wiadomość, że Niemcy same na własną rękę ofiarowały Francji pomoc przy sanacji franka, za cenę natychmiastowego ewakuowania pozostałych jeszcze dwóch stref okupacyjnych nad Renem i za zgodę na rewizję niektórych postanowień planu Dawesa. W Paryżu pośpieszono zaprzeczyć, jakoby taką propozycję otrzymano. Ale nie miały kilka dni, gdy przychodzi inna wiadomość, już nie dementowana przez nikogo, że wprawdzie nie Schacht sam, ale cały triumwirat gotów jest przystąpić do sanacji franka pod pewnymi, politycznymi i gospodarczymi warunkami. Polityczno-warunkami pokryte są narazie tajemnicą, ale gospodarcze ujawniono bez wahania. Jest to przedewszystkiem zgoda Francji na rewizję planu Dawesa.

## Czwarty szturm monarchistów polskich na księcia Sykstusa z Parmy

Blągają go aby przyjął koronę polską (Telegram własny „Nowej Reformy“).

Rzym, 6 lipca. Organ faszystów w Mediolanie »Secolo« donosi, że monarchiści polscy zwrócili się po raz czwarty do ks. Sykstusa Parmieńskiego z propozycją objęcia tronu polskiego (?). Pożatem zwrócili się do b. cesarowej Zyty z

## Bolszewicy tworzą „polską republikę“

Moskwa, 6 lipca. Prasa sowiecka donosi o wielkich planach swego rządu utworzenia 3 nowych republik sowieckich: polskiej, żydowskiej i mongolskiej.

Lieźbę Polaków, zamieszkałych w Unji sowieckiej oceniają kółka tamtejsze na 1.200 tys. osób. Wedle tego planu przyszła polska repu-

## Francja chce znieść 8-godzinny dzień pracy

Paryż, 6 lipca. Kontynentalne wydanie dziennika »Daily Mail« podaje, że rząd francuski ma zamiar skasować 8-godzinny dzień pracy, aby w ten sposób spótegować produkcję wewnętrzną. Jednakowoż ustawa ma posiadać charakter dobrowolnej konwencji między robotnikami a pracodawcami.

## Anglia i Włochy podzieliły się wpływami w Abissynji

Paryż, 6 lipca. Kola zbliżone do Quai d'Orsay utrzymują, że między Włochami a Anglią zawarta została tajna umowa w sprawie podziału Abissynji na sfery wpływów między temi państwami. Anglia zamierza wyzyskać jezioro Tana dla uregulowania Nilu, oraz zbudować kolej przez Etopję. Na zachodzie dominowałyby wpływy Anglii, na południu zaś Włoch.

## Bojkot towarów czeskich na Węgrzech

Wiedeń, 6 lipca (PAT). Wedle doniesień »N. W. Tagblatt« z Budapesztu, rozpoczęła się w

## Uchwalenie monopolu tytoniowego w Gdańsku

Gdańsk, 6 lipca. Na wczorajszym posiedzeniu Sejm gdański przystąpił do trzeciego czytania projektu ustawy o monopolu tytoniowym. Galeria dla publiczności przepelniona, w głosowaniu wzięło udział 62 posłów. Art. 2 i 3 projektu przyjęto 61 głosami przeciw 1. Nacjonalistycznej widząc, że uchwalenie ustawy jest rzeczą przesadną, postawili wniosek, aby projekt jeszcze raz odesłać do komisji budżetowej. — Wniosek ten odrzucono. W końcu głosuowania przyjęto całość ustawy 61 głosami. Po ogłoszeniu wyniku głosowania wszczęli komuniści tak wielką wrzawę, że przewodniczący zamierzał opróżnić salę przez policję. Dalsze obrady odroczone do 18 sierpnia.

## Amnestja na Litwie

Kowno, 6 lipca (AW). Prezydent Grinius podpisał uchwaloną ostatnio w trzecim czytaniu przez sejm ustawę o amnestji dla skazanych politycznych. Wśród skazanych znaczny procent stanowią Pojacy.

## Zamieranie przemysłu bawełnianego w Anglii

Loncyn, 6 lipca. Z powodu przedłużającego się strajku górniczego grozi zamknięcie 70 fabryk w przemyśle bawełnianym. Produkcja w tym dziale spadła już do połowy i grozi jej jeszcze dalsze obniżenie.

## Srubowanie waluty sowieckiej

Moskwa, 6 lipca. Rada Pracy i Obrony (Sto) postanowiła, że transakcje z Polską, Anglią, Francją, Niemcami i Ameryką będą odąd zawierane w czerwonicach. W ten sposób rząd

## Skrócenie czasu służby wojskowej w Rosji

Moskwa, 6 lipca. Czas służby w armji czerwonej ma być, ze względów oszczędnościowych, skrócony o 6 miesięcy. Natomiast wszyscy popisciwi przejdą przez dłuższe kursy przysposobienia wojskowego.

## Walka między dziennikarzami a prasą w Rumunji

Bukareszt, 6 lipca. Konflikt między rządem a sprawczawcami parlamentarnymi wszedł w ostrą fazę. Opierający się na obrzymiej większości rząd gen. Averescu postanowił wzbronić sprawozdawcom wstępu do kuluarów parlamentarnych, ponieważ sprawozdania ich z posiedzeń pomijały przemówienia posłów rządowych i podawały tylko mowy opozycji. Rząd zapowiedział, że o ile ten bojkot trwał będzie nadal, to nie dopuści sprawozdawców wogóle od parlamentu. W odpowiedzi na to poslowie opozycyjni oświadczyli, że sami udzielać będą sprawozdań do prasy.

## Pomyślmy rozwój ofensywy przeciw wojskom czerwonym w Chinach

Pekin, 6 lipca (AW). Oefnsywa marszałka Wu Pei Fu w kierunku na Kanton trwa w dalszym ciągu. Na zachodnim odcinku frontu jeden z oddziałów gen. Fenga przeszedł na stronę wojsk Wu Pei Fu. Spodziewają się tu poważne zwycięstwa, że jeszcze znaczna część oddziałów Fenga i Kuominczanu, steroryzowanych przez bolszewików, obecnie opuści szeregi armji czerwonej.

**ALEKSANDER DROZDOW**  
**UKRZYŻOWANIE**  
(Przełożył z języka rosyjskiego Kazimierz Downar.)  
(Ciąg dalszy.)

Wszedł do nich zuchowatym, sprężystym krokiem, ubrany i uperfumowany, jakby dumny ze swej elegancji, czystego kornierzyka i mankietów, z pełnych białych palców, na których błyszczały złoty pierścionek i obrączka, ze swych starannie uczesanych, białych na skroniach włosów.

Przed lustrem przymierał i poprawiał swój filcowy kapelusz, spokojnie, bez pośpiechu, nie okazując bojaźni, czy zdenerwowania. Natusia patrzyła na niego oczyma pełnymi łez, gryząc swe zgrabne, czerwone zawsze jak winie, wargi, obawiając się rozplakać, zła i przygnębiona jednocześnie.

— Nie zwracaj uwagi na to, co ze mną będzie — mówił Golubow, podchodząc do niej i gładząc jej czarne, z granatowem odcieniem włosy — pilnij siebie, Szurka i nie bój się o mnie. Działek twój dumny jest z tego co robił i co z nim zrobił. A nie waz się chodzić do Konrada obiecujesz?

Natusia gwałtownie chwyciła rękę Golubowa i przycisnęła do ust. Na jego kolorowe mankiety upadły trzy duże łzy, rozplynęły się i skrzężyły nakrochmalone płótno. Działek machnął ręką. Natusia powoli odeszła ku drzwiom, potem szybko pobięła do drugiego pokoju, gdzie upadła na kanapę, kryjąc swą

twarz w jedwabną poduszkę o długich kościach podobnych do zajęcych uszu.  
Golubowa wsadził do dorożki, jeden z czerwonoarmiejców usiadł obok, stawiając karabini między kolanami; dorożka ruszyła.  
Strzelanina w mieście zmniejszała się już znacznie, lecz nie gromady robotników i żołnierzy z czerwonymi opaskami, brudnymi i oberwanymi, stały na skrzyżowaniach ulic i przed rozbitymi witrajnymi sklepami.

W końcu ulicy Wasilewskiej jakies kobiety i wiejskie baby, rozciągały barykady i obszukiwały kieszenie poczerwiałych trupów oficerów, które leżały rozrzucone na deskach, kamieniach, belkach i ulicy. Złote ich epolety, oznaki i guziki mundurów słabo odbijały blask słońca, a krew na twarzach i rękach była już czarna i gęsta, jak smola.

Szłyby magazynów, niezabezpieczonych łożami ranami, świecił pustym, potrzaskanym od kuli szkłem; na placu targowym tłum gromił sklepy, spokojnie i święcie, gdyż nikt im nie przeszkadzał. Z rozbitego okna jakies niewidzialne ręce, wyrzucały paczki herbaty, cukru, blaszanki z kakao, kawa, a tłum śmiejąc się i zachęcając wzajemnie wylapywał je poządlawie, slychać było drwiny z niezgrabnych i okrzyki niezadowolenia u zbytnio chejowych. Przemknęło obok ciężarowe auto, napełnione ludźmi w zielonych koszulach i czapkach z czerwonymi opaskami, środkiem ulicy konwoj prowadził aresztowanych oficerów z opuszczonymi ponuro głowami, twarzami pokrywionymi, lub pokrytymi szaro-zielonemi plamami siniaków, z rozbitymi głowami, w porwanym mundurach. U wszystkich pozywane były epolety i ordery.

Jakis żyd w melniku, chudy, obrośnięty, krzywonosy, zatrzymując się kolejno pod bramami domów, przemyczał się chylkiem do jakiegos zaułku. Któs krzyknął przeraźliwym głosem: Żyd — on przysiadł, otworzył usta, a potem, gdy mijał przestrasz, wyprostował się, powiedział dumnio: »Przstrasz« i śmiało poszedł po trotuarze.

W górę obok kościółka przejeżdżała bolszewicka artylerja. Ordynarni przekleństwami wolano na konie, które rzucały zadami, nieprzyzwyczajone do ciężaru armat.

Miasto było zwyciężone. Leżało teraz podobnie do jakiegos ogromnego, rozplaszczanego martwego ciała.

Budynki stały nieme, jakby opuszczone, kopuły cerkwi świecały w słońcu, kawiarniane i restauracyjne werandy, zamknięte kioski z gazetami były ciche, jak w lesie, rozchodzili się secha kroków rzadkich przechodniów, skacząc gdzieś w zaułkach i budząc suche, krótkie odgłosy.

Dorożka stanęła przed »Continental'em«. Instruktor dość grzecznie, ponieważ nie był na czele swych ludzi, odeszła się do Golubowa:

— Tu należy zejść. Proszę za mną.

Przeszli przez otwarte na rozcięk drzwi, przez wstibul z dwoma matowami kulami wiszącymi o kołach czerwonych sznurów, stanowiących poręczę schodów, pełny różnorodnych ludzi: czerwonoarmiejców, cywilów z brudnymi, zakurzonymi i zapocemami twarzami, pełniących przy sztabach funkcje politycznych komisarzy, kobiet z zaplakanymi twarzami, które tu przychodziły za aresztowanymi mężami i braćmi,

Na drugim piętrze w podwójnym numerze 23—24, trzymano najwybitniejszych działaczy starego rządu, którzy nie mogli, czy nie zdążyli uciec. Gdy tylko zatrzaśnięto drzwi za plecami Golubowa, spostrzegł on tylko dziesiątki par, wystraszonych, zmęczonych oczu i dopiero po jakichś minutach zaczął odróżniać pojedyncze twarze. Prawie wszyscy byli mu znani. Kilku nieczysto uśmiechnęło się smutnie do niego, on powiedział takim samym uśmiechem, potarli ręce i podciągając kciokami palców wpełzł w ręce kawy mankiety, przygotowując się do powitania. Państwowy kontroler Bambukow, chudy i jak o nim mówiono: »człowiek z wpadłmi policznkami«, z ogromnemi okularami w drewnianej, żółtej oprawie, wysunął się naprzód i kołysząc swą wysoką, cienką postać na długich, różawich nogach, krzyzał wesolym podobnym do rżenia ogiera głosem: »Panie ministrze Golubow, pan jest nie punktualny, pan pan się spóźnia. Zresztą, zresztą...«

Odechylając rękaw, popatrzył na zegarek w metalowej oprawie: »Jeszcze minut pięć i będziemy mogli rozpocząć posiedzenie«. Zarządził znowu wesolo, patrząc na wszystkie twarze z pod swych ogromnych, dziwacznych okularów.

Z różnych stron odpowiadał mu śmiech o tonach bardziej pogrzebowych, niż wesolych. Golubow obszedł wszystkich, przywitał się i usiadł przy oknie na pluszowym krześle pomiędzy sekretarzem komisji zjazdu włóścian, a biskupem Bartolomejem.

Uczuwał jakby nudności na tle zmęczenia i jakiegos dziwnego niepokoju, którego jeszcze nie rozumiał.

W pokoju opuszczone były rolety, pełno było

dymu od papierosów, chwilaми wybuchal, aby uniknąć za minutę, ogólny gwar, który rolił na Golubowie wrażenie, że za ścianą znajdują się ule pszczelne i te brzęczące coraz głośniej, głośniej...

Golubow zaczął wsłuchiwać się w prowadzoną rozmowę.  
Krepy jakis człowiek, o szyi cyrkowego atlety stał oparty o ścianę, pod obrazem nagiej Ledy pieszczącej się z labedziami, i przemawiał, wymachując rękami jak dorożkarz:

— My, panowie, przegraliśmy, lecz przegraliśmy nie dlatego, że okazaliśmy się wobec niebezpieczeństwa bezradnymi, bez poczucia odpowiedzialności za całą przyszłość państwa, i nie dlatego, że zabrakło nam energii, a jedynie dlatego, że do ostatnich chwil, graliśmy w stosunku do socjalistów dwuznaczną rolę. Należało, albo zdusić w zarodku każdy przejaw ich woli, zamykać wszystkie opozycyjne gazety, tak, jak jest to praktykowane w Sowdepji, albo obok kadetów i nacjonalistów postawić jako ministra, jakiegos towarzysza Martowa. Ale znowu, oddać jeden chociażby portfel Martowowi, znaczyło to samo, co pozwolić, by Lenin stanął jedną nogą na oknie ministerjalnym i wtedy nie zdążyłby nas nawet komar ukąsić, jak Lenin już przelożył drugą nogę i wlaźby przez okno do pokoju swą własną osobą. Ja zawsze twierdziłem, że zgoda z socjalistami, to najbardziej ordynarny bibularz kompromisu na bolszewickie atramentowe Kleksy. Kleksy zawsze przegrzają i zacierają mięką bibulę. To było początkiem końca — wysuszać bolszewizm bibularzem panów Martowych.

(C. d. n.)

### Teatr w Krakowie przed nowym sezonem

Osmiolecie dyrektora Trzczeńskiego. — Nowy sezon teatru im. Słowackiego. — Teatr popularyzacyjny w Krakowie. — O los „Bagatelli”.

Teatr i jego rozwój jest zawsze przedmiotem żywego zainteresowania. Dziś w Polsce, gdy buduje się nowe życie, gdy każda postać kulturalna odbiera szczególną wagę, tem bardziej obserwujemy stan artystyczny naszych teatrów, wymagając od nich może znacznie więcej, niżeli one w obecnym położeniu dać mogą. Szczególnie w Krakowie, gdzie od czasów Pawlikowskiego i Wyspiańskiego przyzwyczailiśmy się widzieć w teatrze wielką dzwignię życia i ognisko nowych form artystycznych, wśród publiczności wymagania są niemale, z czem stałe wiąże się żywe zainteresowanie, jak też ułoży się dalsza faza teatralnej pracy w naszym mieście.

W tej chwili zainteresowanie wiąże się przede wszystkim z faktem zmiany na stanowisku dyrektora teatru im. Słowackiego. Ustąpienie dyrektora Teofila Trzczeńskiego jest ciągle przedmiotem żywej dyskusji, w której uwydatnia się nuta szerszego żalu z powodu uwydatnienia tak twórczej i tak wybitnie uzdolnionej na polu teatru.

Nowy zatem sezon teatru miejskiego poprzedza zamknięcie osmiolecia pracy dyrektora Trzczeńskiego i temu to osmioleciu pragnę nieco miejsca poświęcić, by sprawiedliwie czyniąc zażość, uprzytomnić, czem było ono dla Krakowa.

Bo choć w ciągu poszczególnych etapów pracy dyrektora Trzczeńskiego mogły się ze strony krytyki czy publiczności zaznaczać takie czy inne zastrzeżenia w odniesieniu do szczegółów, to jednak w ocenie całosci pracy przynależało należyć, że kierownictwo dyrektora Trzczeńskiego było prawdziwie chwalebna kontynuacją najpiękniejszych tradycji teatru krakowskiego.

Wychowano w atmosferze tych świetnych tradycji, przenikniętej żywymi prądami z bujnych dni „Młodej Polski”, wierni i zapalny towarzyszy ruchliwej krakowskiej „bohemi” literackiej, wzbogacony nadto owocem studiów zagranicznych w dziedzinie teatru, zarówno dramatycznego jak i muzycznego, dyrektor Trzczeński był naprawdę wybitnym kierownikiem sceny, szczególnie twórczym w dziedzinie reżyserji, dzięki fachowej umiętności na ten polu.

Pod naturalistycznym okiesiem teatru im. Słowackiego, którym była świetna epoka Pawlikowskiego, po romantycznym okiesie Kotarbińskiego z dziełami Słowackiego i Wyspiańskiego na scenie, po syntetycznym więcej kierunku Solskiego, wreszcie po krótkotrwałym okiesie Rydla i Siedleckiego, dającym znaczną przewagę repertuarowi narodowemu, osmiolecie dyrektora Trzczeńskiego (rozpoczęte „Wesołem” w dniu 16 września 1918 r.) ma enakter ekлекtyczny z wyraźną jednak tendencją oddania pierwszeństwa teatrowi młodemu, dramatowi najmłodszej twórczości.

Dosć przypomnieć po raz pierwszy na scenie teatru im. Słowackiego wystawione takie sztuki, jak „Katerwy” (Szezepana Jeleńskiego) „Przechodzień” i „Urwis”, „Ign. St. Witkiewicza” „Tumor Mózgowiczy” i „Kurka wodna”, Kaz. Czajkowskiego „Ulica dziwna”, „Morstina” „Święty”, „Zegadłowicza” „Lampka oliwna” i „Alestiss”, „Wandurskiego” „Śmierć na gruszy”, Jerzego Hulewicza „Amna”, by wydatnie szlachetna ambicje dyrektora w kierunku torowania drogi dla najmłodszej twórczości, przy równoczesnym ożaczeniu opieką wszystkich nowych pozorów polskiej twórczości dramatycznej, zaprezentowanych gdzieindziej. Cały niemal wstrząsający dramaturgizm (wyjąwszy „Różę” i „Rękawiczkę”) znajduje tutaj swój mocny wyraz, pięknie zakwitła marzycielska teatr Szaniawskiego z „Lekkością” i „Płakaniem” na czele, duże sukcesy sceniczne odnosi także współczesna komedia polska (Krzyżowski, Perzyski, Kiedrzyński, Wroczyński, Włnawer, Siedlecki, Jastrzębice Zalewski i Nowakowski). Nadmienić nadto należy, że i dawniejszy repertuar polski znajdował znaczne miejsce. Obok Wyspiańskiego, Słowackiego, obok Fredry, którego cykl jubileuszowy w roku ubiegłym podjęto szczególną opieką ze strony dyrektora Trzczeńskiego cieszyły się dramaty Tadeusza Rittnera, wielokrotnie wznawiane.

Z polską twórczością zapewne równa pozycję zajmując dramaturg obcy. Tutaj dyrektor Trzczeński stara się również być prekursorzem artystycznych nowości. Wystarczy przypomnieć Jewreinowa „To, co najważniejsze” (w reżyserji p. Nowakowskiego), oraz Pirandella „Sześć postaci scenicznych”, która to oryginalna sztuka na pierwsze scenie poza Włochami przed Paryżem ukazała się właśnie w Krakowie (w reżyserji p. Sosnowskiego). W ślad za nią wszedł odąd na dobre repertuar włoski, po części także dzięki współpracy ze strony p. Zofji Jachimiekiej, zapalonej tłumaczki najświeższych nowości z pod słońca naszego niemieckiego. Szczęśliwie niestety ramy niniejszego omówienia nie pozwalają mi na kompletny przegląd reprezentowanej w tym czasie twórczości zagranicznej. Z wybitniejszych dzieł wymienię jeszcze: Kaisera „Gazę”, Claudela „Zwiąstowanie”, „Capka” „R. U. R.” „Rossi di Secondo” „Tyle namiętności w marionetkach”, z ostat nich czasów „Św. Joannę” „Shaw’a i Romain Rolanda” „Grę miłości i śmierci”.

Lecz ten ogólny zakres repertuaru i jego europejski charakter nie wyczerpuje istotnych walorów pracy dyrektora Trzczeńskiego. Ieb główna siła tkwi przede wszystkim w pracy reżyserijskiej, w której dyrektor Trzczeński okazał się wybitnym artystą i pełnym inwencją współtwórcą nowoczesnych form inscenizacyjnych. Takie świetne dzieła reżyserjskie, jak

„Krag interesów” Jacinta Benavente, „Straszną dzieci” „Rostworowskiego”, „Świecznik” Musseta, ostatnio Shaw’a „Św. Joannę”, a przede wszystkim pierwsza w Polsce reprezentacja na tle naturalnej, monumentalnej dekoracji — „Odprawa posłów greckich” — to naprawdę jak najszlachetniejsze świadectwa wielkiej kultury teatralnej dyrektora Trzczeńskiego w dziedzinie reżyserji.

W związku z tym działem pracy zostają tak ważna dla teatru dziedziina kształcenia nowych talentów aktorskich. Jeśli Kraków zawsze był kolebką coraz to nowych sił wybitnych, to również i w czasach ostatniej dyrektury rys ten silnie się uwydatnił, tem bardziej, że dyrektor Trzczeński, sam z talentu świetny aktor i doskonały retor, więcej uzdolnionym poświęcał wiele pracy nad rozwojem ich talentu, wyrabiając w nich przede wszystkim stronę tonalną, umiętną ekspresję głosu i szlachetność dykcji. W czasie też kierownictwa dyrektora Trzczeńskiego wybiła się cały szereg młodych artystów, jak nieodżałowanej pamięci Róża Luszczykiewicz (wielki talent dramatyczny), Panewiczowa, Malanowicz-Niedzińska, Bracka, Buczyńska, Zmijewska, Mazarekówna, Kossocka, o ostatnio zaś tak pięknie rozwijające się talenty pp. Jaroszewskiej i Zaklickiej, z pośród męskich sił pp. Zygmunt Nowakowski (niezapomniany Konrad w „Wyzwoleniu”), Bialkowski („Orlątko”), Szymański, Bracki, Guttner, Orwid, Nie-wiarowicz, Socha, Krasnowiecki, Leliwa, Kijowski, Kustowski, Rozmarynowski (niektórzy z nich, choć z innych scen przybyli, tutaj dopiero znaleźli pole dla rozwoju talentu).

Jeśli zatem były jakie w szczegółach takie czy inne nierówności w czasie minionego osmiolecia pracy dyrektora Trzczeńskiego, to maleją one zupełnie wobec poważnego dorobku artystycznego, jakie teatr im. Słowackiego potrafił stworzyć w tym czasie, tak ciężkim dla sceny ze względu na ogólne przesilenie zarówno ekonomiczne, jak i kulturalne. Wśród tego dorobku ważną pozycję stanowią również „Listy z teatru”, pismo teatralne, redagowane świetnie przez dra Tadeusza Świątkę, którego współpracą w ostatnich latach na stanowisku dramaturga teatru niewątpliwie w dużej mierze ułatwila dyrektorowi Trzczeńskiemu utrzymanie sceny na europejskim poziomie i skuteczne podążanie z tempem nowoczesności.

Dyrektor Trzczeński odchodzi na nową placówkę pracy. Ludziom Krakowa żal szczerze Krakowiakom, tak zasłużonego na polu kultury swego rodzinnego miasta. Lecz takie jest już prawo życia, że natury twórcze i bojowe nie mogą zbyt długo zasklepać się w zamkniętym kole zbyt ustalonej atmosfery, muszą sięgać po nowe pozycje „dla swej duchowej ekspansji”. Nawet czasami korzystną jest rzeczą dla rozwoju głównych uzdolnień, jeśli znajdują swój wyraz w dziedzinie bardziej skonkretyzowanej. Stanowisko reżysera głównego „Teatru Narodowego” w Warszawie pozwoli zapewne dyrektorowi Trzczeńskiemu jeszcze skutecznie pracować dla rozwoju polskiej sceny.

Boł. P.

### G.ście węgierscy w Krakowie

Dziś nad ranem przybyli do Krakowa pociągiem od strony Piotrowic wycieczka węgierskiego klubu „Patria”. Biorą w niej udział wybitni przedstawiciele węgierskiego świata literackiego, artystycznego, dziennikarskiego i t. p. Uderza liczący współdzielni pań, przeważnie ze sfer dziennikarskich i naukowych.

I tak między innymi w skład wycieczki wchodzi pp.: Aleksander Ispanovits, dyrektor-płk. Wiktor Binar, wydawca min. spr. wojsk., dr. Wojciech Szekely Tasnodi, współpracownicy „Uj-Nemzedek”, August Bliesner, proboszcz-płeban, korespondent gazety „Gyöngyösköny”, dr Rudolf Strada, profesor, Ludwik Hitté, dyrektor gimn., Ludwika Bologna, nauczycielka, Lilla Faber, korespondentka „Társaság”, Gabriela Faber, Agnieszka Hempel, Róża Pálfy, nauczycielka, dr Antoni Hempel, sekretarz stanu, dr Ivan Polgár, piazar korespond. gazety „Szekesfehervárségi”, dr Átton Wolf, Lázlóur-chemik, Koloman György, reaktor „Magyar Iparuúvász”, Zygmunt Pósch, redaktor gazety „Pezabhelysköny”, Emma Racz, w. i. r. w. z. z. „Esti Kurir”, Stefan Siklák, redaktor, Ida Doby, współpracowniczek „Nemzeti Újság”, Erik Lipp, publicysta ostęński.

O godzinie 9 rano goście węgierscy powitani zostali uroczystie w salonie recepcyjnym dworca kolejowego, przystojnego w flagi węgierskiej i polskiej, przez przedstawicieli władz oraz członków komitetu przyjęcia. Z ramienia władz zjawili się: wiceprezydent miasta Wielgus (przez komiteta przyjęcia), rada woj. Skarbek, im. wojewody Darowskiego, prezes Izby skarbowej dr Greger, dyrektor Banku Polskiego Mekowski, prezes dyrekcji kolei inż. Barwick, etarceit krakowski dr Bał, dyrektor policji dr Stępczyński, komendant policji Półch, inspektor kolei Polman i inni.

Przemówienia powitalne wygłosili: wiceprezydent Wielgus imieniem miasta, rada Skarbek imieniem rządu. Przemówienia te przetłumaczył na język węgierski podpułk. Kappel. W słowach pader serdecznych odpowiedział imieniem członków wycieczki dr Antoni Hempel, b. sekretarz stanu. W chwil, gdy goście opuszczali dworzec, ustawiona na placu przed dworcem orkiestra kolejarzy odegrała hymn narodowy węgierski. Następnie członkowie wycieczki przelali piechotą do okienki Michałaka przy ulicy Florjańskiej, zwiędzwszy po drodze pomnik Jagiellów, Barbakan i Bramę Florjańską. Objawieniu w języku węgierskim udział podpułk. Kappel, którego to dziełnie sekundovali pp. Buozkowski, Steinauer i p. Puzyska.

### Katastrofy i klęski żywiołowe

OLBRZYME WYLEWY W BERLINIE I MAGDEBURGU. (Telegram iskrowy „Nowej Reformy”).

Berlin, 6 lipca. W poniedziałek wieczorem przeciągnęła nad Berlinem nowa katastrofalna burza, przyczem ulewa wyrządziła dotkliwe szkody zwłaszcza w zachodnich częściach miasta. Sereg ulic i placów został zalany wodą, powodując zatamowanie komunikacji. W ciągu 2 godzin straż pożarna musiała interwenjować w 159 wypadkach.

Równocześnie w ciągu dnia wczorajszego zaznaczyły się burze w różnych miejscach Niemiec, przyczem szczególnie dotknięty został Magdeburg, gdzie przez prawie 12 godzin nieprzerwanie z chmur lały się wprost masy wód.

**KATASTROFALNE OBERWANIE CHMURY.**  
Z Berlina donoszą:  
W niedzielę w nocy pod Hirschbergiem na Śląsku niemieckim nastąpiło oberwanie chmur, które wywołalo katastrofalne skutki w kilku miejscowościach. Powódź zniosła 20 domów, 10 mostów zostało zerwanych. Piasek, naniesiony przez wody, pokrył ulice na wysokość 1 metra.

**WYLEWY W SERBII.**  
Belgrad, 6 lipca. Skutkiem wylewów przezwane zostało połączenie kolejowe między Serbią a Bułgarią.

**NOWE TRZĘSIENIE ZIEMI.**  
Wiedeń, 6 lipca (PAT). „N. Fr. Presse” donosi z Aten, że wczoraj o godz. 11.20 odczuto ponownie trzęsienie ziemi, w szczególności na wyspie Kreele, w miejscowości Candia.  
**SKUTKI TRZĘSIENIA ZIEMI NA SUMATRZE.**  
Z Padang donoszą: Ogólna wysokość strat, wywołanych przez trzęsienie ziemi w ubiegłym tygodniu w Padang-Pandżong obliczają na sumę 12 milionów florinów.

Wedle dalszych doniesień z Sumatry, miasto Padang po trzydniowym trzęsieniu ziemi przekształciło się w kupę gruzi. Wszystkie wyższe domy skutkiem trzęsienia zawalily się. Liczba zabitych dochodzi do 300. Oddziały wojskowe budują baraki dla mieszaiąców.

**Kraj w którym niema bezrobotnych**  
Z Rygi donoszą:  
Minister pomocy społecznej oświadczył w wywiadzie dziennikarskim, iż w chwili obecnej na Lotwie niema zupełnie bezrobotnych. Wobec braku rnk robotnych, pozwolono na przyjazd kilkuset sezonowych robotników rolnych.

**ZBIÓRKA W TYGODNIU POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA**, urządzona w Krakowie od 30 maja do 6 czerwca, dała kwotę 2.011 złotych 31 groszy na cele P. C. K.

**WPISY I BADANIA DZIECI DO POLKOŁONIJ KRAKOWSKICH** odbywają się jeszcze do 7 lipca, waznie to jest do środy w miejskim urzędzie zdrowia, magistrat, od godziny 9—10 przed południem.

**SPROSTOWANIE.** W numerze 149 naszego pisma w recenzji z wystawy prac uczniów Akademii sztuk pięknych w Krakowie wymieniono między innymi nazwiska pp. Tretakowa, Perokojnis, a i Litwieczka z dodatkim Rosjanin. Otbż zakradła się tu pomyłka. Mianowicie wymienieni wyżej studenci są Ukraińcami, a nie Rosjanami.

**POD KOŁAMI DOROŻKI.** Stanisław Rychlik, lat 8, najechnany został w ulicy Łobzowskiej przez dorozkę konną Jozna Kurpicza i doznał licznych obrażeń cieleśnych. Opatrzylo go pogotowie ratunkowe.

**WLAMANIE DO FIRMY KUCZMIERCZYK.** Ubiegłej nocy włanali się nieznan sprawcy do sklepu pod firmą „Kuczmierczyk” przy ulicy św. Anny i skradli z zankniętej kasy ogniotrwałej przez wycięcie otworu w bocznej ścianie kasy znajdujące się w niej gotówkę w kwocie 1.800 złotych oraz 50 sztuk akcyj „Cmielów”, poczem niezaważeni przez nikogo, zbiegli. Sprawcy dostali się do waznego lokalu przez piwnię. Policja wszczęła niezwłocznie dochodzenia.

**KRADZIEŻ FUTRA.** Niejakiej Gold Toni, zamieszkałej przy ulicy Lubiec 2, skradziono futro podróżne, wartości 500 złotych.

**WODY MINERALNE**  
K. Rzęca i Chmurski w Krakowie Bilińska, Giesshübler

**Listy z kraju**  
(Koresp. „N. Reformy”).  
Tarnów, 3 lipca.

Wystawa prac uczniów. — Pożar w Zabnie. Z końcem czerwca b. r. urządzono w II. gimnazjum doroczną wystawę rysunków i robót rzeźbnych uczniów tamtejszego zalkładu pod kierownictwem prof. Plutzora. Całość wystawy przedstawiała się bardzo dobrze. Złożyły się na to: obfite okupatony, ładnie różnorodność techniki. Z działu rysunków wystawione były studia z modelu żywego i martwej natury, prace o motywach dekoracyjnych, przeważnie ludowych, oraz liczne witraże, wycinanki etc. Szczególną uwagę zwracały prace Springera, Piesyka, Rudnickiego i Kluzy.

Dział robót rzeźbnych pod kierownictwem p. Miłowkiewicz również przedstawiał się zajmująco, przedewszystkiem wyroby z drzewa i introdigatorskie.  
Z końcem czerwca wybuchł w miasteczku Zabnie przy ulicy Tarnowskiej bardzo silny pożar, który strawił sześć domów. Pożar ugasila dopiero straż pożarna z Tarnowa, przybyła na miejsce wy padku, wezwana telefonicznie. Przyczyny pożaru nie zdotowano ustalić.

**Kościół przeciw paleniu zwłok**  
Z Rzymu donoszą:  
Kongregacja św. Oficium ogłosiła ostatnio orzeczenie w sprawie spalania zwłok, oświadcza się przeciw spalaniu a za grzebaniem w ziemi. Gdyby ktoś w testamentie wyraził kategorię, onie wolę, aby zwłoki jego były spalone, wówczas nie wolno wykonać tego życzenia zmarłego i uważać go należy, jako nie istniejące. Gdyby pomimo wszystko, zwłoki uległy spalaniu, wówczas popiół pochowany być winien w miejscu niepoświęconem. W każdym razie zwłokom spalonym odmawia się pogrzebu kościelnego i odprawienia nabożeństwa żałobnego.

**TEATRY-KINA-KONCERTY**  
Dnia 6 lipca  
**TEATRY**  
Teatr miejski im. Słowackiego  
Przedstawienie popularne  
**ŚW. JOANNA**  
Żyła Bernarda Shawa  
Teatr Nowości  
NOWOŚĆ NOWOŚĆ  
**LEWA ZONA**  
Sztuka w 3 aktach Lunanlin

**TEATR „BAGATELA”**  
TEATR QUI PRO QUO  
z Warszawy pod dyr. Jerzego Boczkowskiego  
Dzień we wtorek dnia 6 lipca o godz. 8.15 i 10.15  
**HOCKI — KLOCKI**  
wielka rewja aktualna w 2 aktach (14 obrazach)  
Reżyser: F. Jarosy Kapelma: A. Presburger  
Udział biora:  
H. Ordanówna, H. Buczyńska, S. Karińska, J. Szymborłówna, I. Topolnicka, I. Kociołkowska, F. Jarosy, A. Dymna, M. Wawrzakowicz, E. Minowicz, S. Bel ki, E. Wojnar, J. Ciesielski oraz balet

**KINA**  
**NORMA TÁLMADGE**  
genjalna tragiczka występuje w obrazie  
**KSIEŻNICZKA SZYNKOWNI**  
10 aktów. Tragedia awiędzona według romanu Martina Hwona p. t. „Die Lady”. W roli głównej **NORMA TÁLMADGE**. — Nadto wspaniała komedia **GLUPI, ALE ZDRÓW**

**WARSZAWA**  
Stradom 15  
Sensy od 5,75  
w niedz. o godz. 3  
**WŁADCZYNI ŚWIATA**  
Seria I. KRÓL ZEBRAKÓW. — Seria II. HISTORIA MAUD GREGAARDS. Główne role odgrywa: **MIA MAŁ MICHAŁ BOHNER, HEARTI SZE, HANS MIKRODORF**  
Rzeez dzieje się w Kantonie w Chinach

**KINO REDUTA** ul. Lubiec L. 5  
6573 Dwar. kol.  
**ŻYWIOT ŚW. FRANCISZKA Z ASSYZU**  
CUDA, LEGENDY, Program dla wszystkich dozwolony  
Początek o g. 3-ej ostatni program o g. 7-ej

**„Promień”**  
Podwale 6  
**TYDZIEŃ MIŁOŚCI**  
Wspaniały dramt erotyczny w 8 aktach. W rolach głównych: Elaine Hammerstein i Conway Tearle  
**„NOWOŚCI”**  
Starowińska 21  
Początek przed-  
w. 7 dnie powsz.  
o g. 5, 7 i 9.

**WANDA**  
Gertrudy 5  
Początek przed-  
o g. 3-iej 7 i 9-ej,  
w niedz. od 10  
1 o 3-iej.  
**„PUŚĆ GO KANTEM!”**  
Rekordowy podwójny program „Pierzastolnia” Arcybiskupa Jozza z Blandimem Griftfitem

**KROLEWSKI LOWELAS**  
Wspaniały podwójny program komediowy pełen radości, humoru, śmiechu i zabawy p. t.  
**PAN BEZ MIESZKANIA**  
Arcybiskupa komedia na tle powikłań miłosznych w 8 aktach. — Aktor reżyserski i publiczności świata Margareta Lantier i George Aleksander  
**MIŁOŚĆ ZASLEPIA**  
Sensacyjny skiet erotyczny w 8 wielkich aktach z Lilij Dagower, Elian Hall-Davis, Emilien Janningsen, Conradem Veittem i z innymi  
**SZTUKA** Św. Jana 4 **SZTUKA**

Z TEATRU IMIENIA JUL SŁOWACKIEGO.  
Po raz dwudziesty na przedstawieniu popularnem ukazuje się dzisiaj „Święta Joanna” Shaw’a z wykonawczynią roli tytułowej p. Zaklicką. We śro-

ę i czwartek odbędą się również dwa przedstawienia popularne po cenach do połowy zwyczajnych, a to we środę wyborna czeska komedia Lanęta: „Latwiej przejść wielbłądem...“ we czwartek zaś po raz ostatni w tym sezonie kapitalna farsa francuska: „Codziennie o piątej...“ W sobotę pierwsze przedstawienie tryskające szczerym humorem i nadzwyczaj zabawną w sytuacji komedja J. Gignoux i They: „Niedojrzały owoc...“

**„HOCKI-KLOCKI“ W „BAGATELI“.** Arcyweśła, aktualna rewja w cztonastu obrazach „Hocki-Klocki“ dzięki swojej pełnej humoru, urozmaiconej treści, zyskała gorące przyjęcie u publiczności. Niezrównany konferencier Jaroszy zbierał jak zawsze, rzęście oklaski, a obok niego pp. Ordona, Buczynska, Dymysa, Miniewicz, Wawrzykowski, Karlińska, Symbortówna, Ciesielski, Wojnar i inni. Rewja „Hocki-Klocki“ powtórzoną będzie dzisiaj, we wtorek, 6 bm., i jutro, we środę, 7 bm. Tytuł następczej premjery: „Rączka w rączce“.

**REPERTUARY:**  
**TEATR IM. SŁOWACKIEGO**  
Wtorek, 6 b. m.: „Święta Joanna“.  
Środa, 7 b. m.: „Latwiej przejść wielbłądem...“.  
Czwartek, 8 b. m.: „Codziennie o piątej“.

**Choroby piersiowe są uleczalne!!!**  
Sypialnia się Swego lekarza, a ten wam powie, że „Data Theismomol-Age“ jest uznany skrokiem przez cewko chorobom piersiowym. Zalecany przez prof. lek.  
**„BALSAM THIOCALON AGE“**  
Leczy: Bronchit, gruźlicę, kaszel, kokałus, uatw wydzielnie się płucowy, wznaczenia organizm, powiększa wagę ciała, obniż temperaturę ciała. Sprzedawca: Apłeci, Hurlowna Sprzedaż w Krakowie Siles, apłeci „ZORIA“ ul. Sebastjana 411.

**Jubileusz „Wiek Nowy“**  
Lwów, 6 lipca.  
Popularny dziennik lwowski „Wiek Nowy“ obchodził uroczyste 25-lecie swojego istnienia. — W uroczystości, która miała bardzo serdeczny przebieg, wzięli udział przedstawiciele wszystkich władz, reprezentanci świata naukowego, licznych stowarzyszeń społecznych, wszelkich stronnictw politycznych, oraz wszystkich redakcji lwowskich bez różnicy zapatrywań politycznych. — W tym uroczystym dniu odbyło się również poświęcenie nowego gmachu wydawnictwa, którego dokonał ks. Obertuski, życząc wydawnictwu dalszego pomyślnego rozwoju.

Następnie obszernie przemówienie imieniem wydawnictwa „Wiek Nowy“ wygłosił naczelny redaktor p. Bronisław Łaskowski, który skreślił historję pisma, założonego z zamiarem pozyskania czytelników wśród najniższych sfer. — Przy śniadaniu przemawiali następnie: prezes Fryling, prezydent Neumann, redaktor Rölle, prezes Hojnacki, redaktor Wl. Szendrowski, dyr. Barwiński, dyr. Wisniewski, redaktor Cępnik, poseł Łasoszczak, imieniem kupiecka p. Wójcicki i reprezentant zakładów technicznych p. Pelnicki. — W czasie uroczystości należało bardzo wiele depesz i listów gratulacyjnych z całej Polski, oraz z zagranicy.

**Z kraju.**  
**ZŁOTO Z LONDYNU WRACA DO POLSKI.** Jak wiadomo, w roku ubiegłym rząd polski polecił wywieźć do Londynu złoto z zapasu Banku Polskiego na sumę 40 milionów złotych. (obecnie dzięki poprawie sytuacji walutowej w Polsce i durnemu napięciu dolarów do kasy rządowych, rząd był w stanie wykupić powyższe złoto, które w najbliższych dniach będzie odtransportowane do Warszawy.)

**MARSZAŁEK PIŁSUDSKI HONOROWYM OBYWATELEM GNIEZNA.** Rada miasta Gniezna mianowała, na ostatnim posiedzeniu marszałka Piłsudskiego obywatelom honorowym. Dyplom honorowy wręczy marszałkowi specjalna delegacja w dniu 8 sierpnia b. r.

**170 MILIONÓW DOLARÓW NA ROZBUDOWĘ MIAST POLSKICH?** Z Łodzi donoszą: Związek miast zawiadomil magistrat łódzki, że amerykańskie koncesje finansowe postanowiły przeznaczyć na cele rozbudowy miast polskich 170 milionów dolarów.

**STRAJK DUKARSKI W WARSZAWIE.** — Wczoraj wybuchł w Warszawie strajk pracowników drukarskich, który objął z górą 100 drukarni i około 2.000 drukarzy. Żądają oni wypłacenia dodatku drożyznianego od nowego roku w wysokości 20 procent. Jeszcze w dniu wczorajszym odbywały się rozmowy porozumiewawcze celem zlikwidowania strajku. Około 20 przedstawicieli zgodziło się na porozumienie. Nadzieje zlikwidowania są dosyć poważne. Strajk nie obejmuje pracowników gazetowych.

**SPRAWY DOLAROWE W WARSZAWIE.** Donoszą z Warszawy: Poniedziałek przyniósł kłopot dla czynnogobiznesu, którzy zrezygnowali z wszelkiej samodzielnij akcji. Ustawił się oni w długich oczekiwaniach przed kasami Banku Polskiego, który nie może zaliczyć wszystkich klientów, zmieniając był otworzyć aż 4 nowe kasy. — Bank Polski skupił w sobotę przeszło 800 tysięcy dolarów, a w poniedziałek wysokość skupu dochodziła do 1 miliona dolarów. Zapotrzebowanie na dolary było minimalne.

**POKAZ WOJNY GAZOWEJ** odbył się wczoraj rano w obliczeniach Rembertowa. Na pokazie obecny był prezydent Rzeczypospolitej, marszałek Piłsudski, generałowie Konarszewski i Barbari-Bukałki, dowódca D. O. K. Wroblewski, oraz komendant m. Warszawy gen. Tokarzewski.

**INGRES PRYMASA POLSKI** ks. arcybiskupa Hłonda w Gnieźnie nastąpi 5 września, natomiast ingres w Katedrze poznańskiej wyznaczony został na dzień 12 września. W tych dniach wyjechał ks. arcybiskup wraz z biskupami nominatami do Rzymu na audjencję u papieża.

**PARK WILSONA W POZNANIU.** Na mocy uchwały poznańskiej rady miejskiej, taniejszego ogrodu botanicznego przemianowanego został na park Wilsona.

**INGRES ARCYBISKUPA WILEŃSKIEGO** ks. biskupa Jalbrykowskiego na stołec arcybiskupią w Wilnie odbędzie się we czwartek, dnia 8 bu.

**Ze świata**

**WSTRZYMANIE PARCELACJI MAJĄTKÓW POLSKICH NA LITWIE.** Z Kowna donoszą: Minister rolnictwa wydał zarządzenie w sprawie wstrzymania parcelacji majątków poniżej 150 ha, podczas gdy dotychczas obowiązująca norma 80 ha. Zarządzenie to wydane zostało pod naciskiem polskiej frakcji sejmowej, która między innymi od tego zależy uzależniła należność do dzisiejszej koalicyi rządowej.

**ANTIŻYDOWSKIE HECE NA LITWIE.** Królwiecka „Jüdische Stimme“ donosi o napadach na żydów w Kownie i na prowincji. Napastnikami są przeważnie niezmieści i studenci w mundurach szuliszów.

**PODATEK NA KAWALERÓW W GRECJI.** Z Aten donoszą: Ogłoszono prawo, na mocy którego niezamężnych, liczących o 24 do 40 lat, obłożono podatkiem, wynoszącym 3.030 drachm. Nieznaczą powyżej lat 40 będą płacić 1.000 drachm rocznie.

**TEPIENIE KUNIZMU WE FINLANDJI.** — Z Helsingforsu donoszą: Zarządzeniem ministra spraw wewnątrznych zlikwidowane zostały na terenie Finlandji wszystkie organizacje komunistycznych związków młodzieży.

**WALKA Z WOLNOLARSTWEM W ROSJI.** Pisnia sowieckie podają wiadomość o wykryciu w Petersburgu loży masonskiej pod nazwą „As-treja“, na czele której stał adwokat Watton. — Oprocz tej wielkiej loży petersburskiej G. U. P. stwierdza istnienie jeszcze 6 loży, jedna z nich pod nazwą „Bemonta“ czynna jest w Moskwie. Prasa sowiecka domaga się surowych represyj przeciwko masonom.

**TAJEMNICZE ZNIKANIE LUDZI W ROSJI.** „Stiewodnik“ donosi z Moskwy, że od pewnego czasu zaczęli znikać bez śladu ludzie w Sowd-pil. Jest to oczywiście nowy sposób pozabawiania wolności, względnie życia przez oddziały czerzejwydzajki. Ostatnio zniknął w tajemniczy sposób epwica obywatel polski, który wyjechał podobno z Moskwy do Berlina. O przyjęciu swoim telegraficznie zawiadomił żonę, zamieszkałą w Berlinie, ale wszelki ślad o nim zaginął. Później zniknęło kilka osób, zaproszonych przez bolszewików do Moskwy.

**DIAMENTOWE ZĘBY.** Z Londynu donoszą: Pani Fitzsimon, wdowa po znanym bokserze amerykańskim, zwróciła się do władz miejskich w Chicago z prośbą o pozwolenie na ekshumację zwłok swojego męża, zmarłego w roku ubiegłym. Uzasadnia ona prośbę tem, że zmarły małżonek za życia kazał sobie zaplombować cztery zęby diamentowe, które spieniężone, mogą dać jej możność utrzymania się na dłuższy okres czasu. Pani Fitzsimon od śmierci męża znajduje się w ciężkiej sytuacji materialnej. Władze dotąd nie udzieliły odpowiedzi na oryginalną prośbę.

**ROZRUCHY PODCZAS PODGRZEBU WLADCY KOREI** Jak donoszą z Seou (Korea), trzysta osób aresztowano w następstwie rozruchów, jakie miały miejsce podczas wspaniałego pogrzebu byłego władcy Korei. Studenci podnieśli okrzyk „Sukses Koraejskiej niepodległości“, gdy 100.000 osób zebrało się na szczytce wzgórza przed wieżozar. By oddać ostatnią posługę zmarłemu. Studenci rozrywali pomiędzy zebranych rewolucyjno odzw.

**ZGON PREZYDENTA REPUBLIKI HAWAJ.** W Honolulu zmarł prezydent republiki Hawaj. Sanford B. Dole.

**MANDAT POSELSKI ROTSZYLDA UNIEWAZNIONY.** Z Paryża donoszą: Izba deputowanych obradowała nad mandatem poselskim barona Rotszylda, który został wybrany z departamentu Wysokich Alp. Mimo, iż komisja weryfikacyjna uchwaliła potwierdzić mandat Rotszylda, Izba deputowanych unieważniła mandat poselski. Podczas dyskusji zarzucono Rotszyldowi, iż zapłacił 60.000 franków posłowi, który socjalistycznemu Cluvelowi za to, że ten będzie otwarcie zwalał kandydaturę Rotszylda, pokrzyjomu zaś okazał mu poparcie. Socjaliści zażydali od Cluvela zrzeczenia się mandatu. Dodać należy, iż Rotszyld piastował mandat przez dwa lata.

**KARY PIENIĘŻNE NA SPISKÓWCÓW HIZPANSKICH.** Jak donoszą z Madrytu, rząd skazał przywódców ostatniego ruchu rewolucyjnego na wysokie kary pieniężne. I tak hr. Romanones skazany został na zapłacenie pół miliona pesetów, gen. Aguilera na 200.000, gen. Weyer i de Mirano na 100.000 pesetów. Do czasu uiszczenia tych kar rząd zaszkwestrował majątki zasądzonych.

**RABUNEK W AMERYKANSKIM STYLU.** Donoszą z Nowego Jorku: Do szpitala Roosevelta, jednego z największych szpitali w mieście, leżącego w dzielnicy centralnego miastu, weszło siedmiu uzbrojonych bandytów, którzy, niezatrzymajni na korytarzach przez nikogo, ani nie interesujowani, po co przybyli, dostali się do kasy szpitalnej, groźbą rewolwerów steroyzowali znajdujących się tam 17 pracowników, zrabowali z kasy 10.000 dolarów i wysiedliszy z budynku, uciekli samochodami. Zająście rozegrało się tak szybko i tak cicho, że nawet w przyległych pokojach niezczego nie zauważono.

**AMERYKANE UMIERAJĄ NAJWIĘCEJ Z POWODU CHOROBU SERCOWYCH.** W Ameryce choroby sercowe przewyższają suchoły pod względem umierania ludzi, jak wykazuje raport z biura zdrowia Stanów Zjednoczonych z roku 1924. Ogółem w roku tym na choroby serca zmarło w Stanach Zjednoczonych 176.671 osób, czyli 178,4 na każde 100 tysięcy mieszkańców. Na suchoły w tym samym czasie zmarło ogółem tylko 89.742 osób, czyli 90,8 na 100 tysięcy mieszkańców.

**POMYWACZKA — MILJONERKA.** Zmarła w Cardiff pani Margaret Dawson, która przez czterdzieści lat była pomywaczką, po śmierci zostawiła majątek, wartosci 80.000.000 dolarów.

**STRAJK NA KOLEJACH PODZIEMNYCH W N. JORKU.** 7 tysięcy pasażerów i funkcjonariuszów nowojorskiej koleji podziemnej zostali wczoraj zawiadomieni, że od północy rozpoczyna się strajk na kolejach podziemnych. Ponieważ strajk był przygotowany od szeregu miesięcy, w czasie których toczyły się rokowania o podwyższenie płac, zarząd koleji przygotował odpowiednią ilość pracowników re-

zerwowych. Wobec tego wynik strajku jest wątpliwy.

**Sprawy sądowe**

**SKAZANIE PROKURATORA**

Z Wilna donoszą: Po trzechdniowej rozprawie przeciw podprokuratorowi Hurczynowi, oskarżonemu o malwersacje, zapadł wczoraj wyrok, skazujący Hurczynę na 5 lat domu poprawy bez zaliczenia aresztu śledczego. Sąd zarządził natychmiastowe uwięzienie Hurczynę.

**WYROK W PROCESIE O NADUŻYCIA W BANKU.**

Dnia 2 bm. po dwudniowej rozprawie sądowej przed izbą karną w Tamowski Górach o nadużycia w filji poznańskiego Polskiego Banku handlowego zapadł wyrok, mocą którego uznano oskarżonego Piłewskiego, b. kierownika banku, winnym sprzeniewierzenia, oszustwa i nieuczciwości w kilku wypadkach i skazano go na łączną karę 2 lata więzienia. B. kasjera Gąsiora skazano za sprzeniewierzenia na 1 rok więzienia, urządnika Schofera za sprzeniewierzenia na 3 miesiące więzienia, a kaspeka Maąngiewiczza za oszustwo na 300 złotych grzywny. Oskarżonych Frackowiaka, Kłosowicza i Guntzia sąd uwolnił.

**Debata Sejmu nad zmianą konstytucji**

Warszawa, 6 lipca.  
Na wstępie wczorajszego posiedzenia Sejmu marszałek doniósł, że minister spraw wewnętrznych wycofał definitywnie ustawy samorządowe, poczem Izba przystąpiła do porządku dziennego. Przyjęto wszystkie poprawki Senatowi do noweli do ustawy notarialnej. W trzecim czytaniu przyjęto bez zmiany ustawy o szkołach akademickich, ustawę o podatku od lokali, ustawę karno-skarbową, oraz ustawę o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Następnie poseł Byrka zreferował ustawę o pożyczce dolarowej w związku z wydzierżawieniem monopolu zapalczanego. Poseł Wyrzykowski (Wyzwolenie), poddając bardzo ostrej krytyce umowę z konsorcjum zapalczanem, zaproponował, aby wybrać komisję, złożoną z 9 osób dla zbadania sprawy o wydzierżawienie monopolu, celem poignięcia do odpowiedzialności cywilnej i karnej. Przeciwko ustawie wypowiedział się poseł Paszczuk, komunista i Hauser (kolo żydowski). W głosowaniu Izba przyjęła ustawę w drugim czytaniu, a wniosek posła Wyrzykowskiego rozpatrywany będzie przy trzecim czytaniu. Z kolei Izba przystąpiła do pierwszego czytania projektu rządowego w sprawie zmiany konstytucji. W dyskusji pierwszy zabrał głos poseł Głabński (Z. L. N.). Zdaniem mowy, obecny projekt rządowy jest jednostronny, ponieważ wychodzi wyłącznie z założenia, że w naszej konstytucji wadliwym jest jedynie to, iż kompetencje prezydenta Rzeczypospolitej nie są szersze. Mowa wyopowiada się dalej przedewszystkiem za dokładnem rozgraniczeniem kompetencji Sejmu, rządu i prezydenta Rzeczypospolitej, nie może zgodzić się jednak na to, aby prezydentowi Rzeczypospolitej, choćby nawet w czasie rozwiązania Sejmu przysługiwało prawo wydawania dekretów z mocą ustawodawczą. Klub mowy głosować będzie za odesłaniem projektu do komisji.

Poseł Daszyński (Piłs) rozpoczął swe półtoragodzinne przemówienie stwierdzeniem, iż debata obecna jest dalszym ciągiem przewrotu (Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 6 lipca. Na dzisiejszem przedpołudniowym posiedzeniu Sejmu rozprawa ogólna nad projektem rządowym zmiany konstytucji porwadzona jest w dalszym ciągu. Pierwszy przemawiał pos. dr Kiernik (Piłst), który na wstępie oświadcza: „Mylą się ci, którzy sądzą, że zmiany konstytucji zatławie można pod czyimkolwiek naciskiem. Mylą się też ci, dla których konstytucja była oddawna „świętym papiem i sądzą, że udrżeniem szablę potrafią przeciw wszystkim problemom. Stronnictwo Piłstasopracowało już i złożyło do łaski marszałkowskiej projekt zmiany konstytucji, który w praktyczniejszy sposób rozwiązuje ten problem niż przedłożenie rządowe. Atoli żadna zmiana konstytucji nie pomoże, jeżeli się jednocześnie nie zmieni też ordynacji wyborczej. Sejm nie jest sprawny, stoi na niskim stopniu, społeczeństwo się od niego odwróciło. Nie zmienić się w niczem stan rzeczy, jeżeli Sejm przyszy będzie wybrany na podstawie dzisiejszej ordynacji.“

Mowa komentuje w dalszym ciągu znany projekt swego klubu, dotyczący zmiany ordynacji wyborczej. W toku uwag przypomina, że premier Bartel na jednej z konferencji politycznych oświadczył, że jest zwolennikiem parlamentu, na dowód czego nie złożył mandatu poselskiego, aby wyrazić w ten sposób pozowanie dla parlamentaryzmu.

**Dzisiejsze posiedzenie Sejmu**

Warszawa, 6 lipca. Na dzisiejszem przedpołudniowym posiedzeniu Sejmu rozprawa ogólna nad projektem rządowym zmiany konstytucji porwadzona jest w dalszym ciągu. Premier Bartel ze swego miejsca na lawie ministrów przerywa: „na razie.“

Poseł Kiernik: Dziękuję za szczerść. Następnie zabiera głos minister sprawiedliwości Makowski, powitany z law komunistycznych okrzykami, domagającymi się amnestji dla więźniów politycznych.

„Wyraz «konstytucja» — mówi min. Makowski — powinien być wymawiany ze szczególną powagą. Wniosek rządowy o zmianę konstytucji został złożony do łaski marszałkowskiej przed dwoma tygodniami, aby dać sposobność do zbadania i zmian merytorycznych na podstawie wyników wiedzy i doświadczenia zdobytych. Naród wielki na stanowić o naprawie Rzeczypospolitej. Nie jest to frazes. Konstytucja bowiem, ustrój państwa — to są rzeczy zasadnicze, których trafne rozwiązanie stanowi o istnieniu państwa. Konstytucja marcową nie odpowiadałażądaniem poszczególnych partij. Mimo to przyjęto szereg postanowień, aczkolwiek sprzecznych z dążeniem partij, odpowiedzialnych atoli interesowi państwa. Takich postanowień rząd nie tyka. Natomiast dąży do zmiany tych postanowień, których trafne rozwiązanie jest warunkiem samego istnienia państwa.“

Godzina 1 w południu, minister mówi dalej. (Telefonem od naszego korespondenta).

**Warunki powrotu górników angielskich do pracy**

London, 6 lipca. Wczoraj we wszystkich okręgach węglowych całego kraju rozplakotowano ogłoszenia o nowych warunkach pracy. Mianowicie zarządy kopalni wydały zawiadomienia do robotników, których mają zamiar nadal zatrudniać, skoro ustawa o 8-mio godzinnym dniu prac w górnictwie zostanie zatławiona przez izbę lordów i wejdzie w życie co jest możliwe jeszcze dziś wieczór.

**Rzadz angielski uzyskał przedłużenie pełnomocnictw**  
London, 6 lipca. Izba gmin odbyła wczoraj posiedzenie wieczorne, które przeciągło się do godziny 5 rano, poczem Izba odczytła list przedłożenie rządowe, domagające się przedłużenia pełnomocnictw dla rządu o stanie wyjątkowym zostało uchwalone 181 głosami przeciw 74.

**Koszta stajku generalnego w Anglii**  
London, 6 lipca. Rząd wniosk do Izby gmin wniosek, dotyczący kosztów strajku generalnego dla różnych władz państwowych. Ministerstwo spraw wewnętrznych żąda 78 tysięcy funtów, ministerstwo wyżynienia 119 tys., rządowa organizacja transportu 20 tys., urząd węglowy 35 tys. Dziennik „British Gazette“ koszta netto 16 tys., ochotnicy policjanci 165 tys. Równocześnie w innym wniosku rząd żądał 3 miliony funtów na zakup węgla zagranicą.

**Kredyty węglowe w Anglii**  
London, 6 lipca. Rząd angielski zażądał od parlamentu dodatkowego etatu w wysokości 3 mil. l. szt. na zakup węgla zagranicznego na cele publiczne.

**Radek grozi zajęciem Warszawy**

Z Moskwy donoszą: Na wystawie rolniczej Karol Radek wygłosił przemówienie na temat rozbrojenia państw imperjalistycznych. Według sprawozdań, z mieszczonych w prasie sowieckiej, Radek wskazywał na wzrost zbiorze państw europejskich, który jego zdaniem więcej się obawiają gospodarze odbudowy, niż sam wojny zo strony sowieków. Na zakończenie wykładu powiedział: Nie pragniemy wojny agresywnej, lecz jeśli zechcą iść na nasze centra przemysłowe, to powinniśmy być ewześniej w Warszawie, niż oni w zagłębii Donieckiem. Od granicy naszej do Warszawy jest bliżej, niż od Warszawy do Charkowa.

**TELEGRAMY**

**Poseł Sobiech wstąpił do Z. L. N.**  
(Telefonem od naszego korespondenta).  
Warszawa, 6 lipca. Poseł Józef Sobiech który wszedł do Sejmu na miejsce p. Romowskiego, zgłosił swe przystąpienie do ZLN, tak że klub ten liczy obecnie 102 posłów.

**Wznowienie rokowań swołowanych z Watykanem**  
(Telegram iskrowy „Nowej Reformy“).  
Berlin, 6 lipca. Wedle doniesień z Moskwy podjęto na nowo rokowania między sowiekami a Watykanem w sprawach kościelnych w Rosji.

**Powstanie w Persji**  
(Telegram iskrowy „Nowej Reformy“).  
Londyn, 6 lipca. Z Teheranu donoszą, że w okregu, objętym powstaniem, położenie zaostrzyło się, gdyż do powstańców przystąpiły się oddziały armij w sile 8.000 żołnierzy.

**Fabryka fałszywych dolarów**  
Nowy Jork, 6 lipca (PAT). W miejscowości Calpar w prowincji Alberto policja wykryła w pewnej drukarni około 2 milj. fałszywych banknotów dolarów kanadyjskich.

**Prez. Mościcki protektorem Targów Wschodnich**  
Warszawa, 6 lipca. Onegdaj była przyjęta przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej Mościckiego specjalna delegacja Targów Wschodnich i komitetu wystawy budowlanej we Lwowie, w skład której wchodzili pp. Józef Neumann, prez. miasta Lwowa, dr Jan Rucker, wiceprez. Izby handl. i przem., inż. Zardecki, prezes sekcjij organ, inż. Opolski oraz dyr. Targów Wschod. Jan Puchalski. Prezydent Mościcki przyjął deputację niezwykle życzliwie i wy-czerpująco informował się o szczegółach, dotyczących VI Targów Wschodnich i zgodził się na objęcie protektoratu nad Targami, oświadczaając jednocześnie, że będzie się starał przybyć na uroczyste otwarcie Targów i położonych z niem wystaw w dniu 5 września do Lwowa. Zegnąjąc delegatów zapewnił p. Prezydent, że udzieli też pozytywnej imprezie jak najdalej idącego poparcia.

Następnie udała się deputacja do premjara Bartla i min. robót publ. Broniewskiego. Oba ministrowie przyrzekli opiekę rządu nad Targami Wschodnimi i wykazali wiele zrozumienia dla istoty Targów Wschodnich we Lwowie.

**DZIAŁ GIEŁDOWY**

**Z giełdy krakowskiej**  
Kraków, 6 lipca.  
Na początku zebrania dla efektów tendencja niemo znikłowa z powodu wzmożenia się kursu Polara. Złoteniowski, Górka i Chodorów w większem zainteresowaniu po kursach cokolwiek słabszych. Do tej pory bez transakcyj.  
Na pogłębiam tendencja ochwiejna, kursa lekko zniżkowe. Do tej pory bez transakcyj.  
Na rynku walut i dewiz tendencja mocna. Wczoraj po południu zczezł się zwyżka kursu dolara, który wieczorem doszedł do 9.25 w placeniu, przy silniejszem zainteresowaniu i małej stoenkowsko podaży. Dzisiaj rano rozpoczął dolar kursem 9.26 i zwyżkując stopniowo, przy silnem zainteresowaniu, doszedł w południe do 9.45 do 9.50, raczej w placeniu i małej ilości towaru. — Bankowo 9.40. We Lwowie 9.40—9.45 nieoficjalnie, kurs placenia w Warszawie nieoficjalnie 9.40, bankowo 9.22, w Katowicach 9.40 w placeniu.

Na wszystkich giełdach tendencja mooniejsza, przy nastroju niepewnym, silniej-zem zainteresowaniu i małej podaży. Bank Polski podwyższył kurs placenia za gotówkę z 9 na 9.15, za czeki z 9.04 na 9.20.

**Giełda zurychska**  
Zurych, 6 lipca. (PAT). Zamknięcie giełdy. Paryż 18.75, Londyn 25.115, Nowy Jork 5.165, Wrochły 17.70, Beisja 13.00, Hiszpanja 81.00, Holandia 207.40, Berlin 123.00, Wiedeń 73.050, Sztokholm 138.46%, Oslo 118.50, Kopenhaga 135.925, S. Petersburg 118.50, Warszawa 53.00, Budapeszt 3.75, Praga 15.31, Ateny 6.30, Konstantynopol 2.81, Bukareszt 2.425, Helsingfors 13.00, Buenos Aires 200%. Tendencja niepewna.

